

Resetarea, o componentă a ciclicității

*Motto: "Unele schimbări par negative la suprafață,
dar curând vei realiza că, de fapt, a fost creat un
spațiu în viața ta astfel încât ceva nou să apară." -
Eckhart Tolle*

*Decembrie 2024
Mircea Sârbu*

Cuprins

Confesiune	3
Ciclicitatea un fenomen normal	4
Ciclicitatea erelor glaciare.....	5
Ciclurile anotimpurilor	7
Ciclicitatea economică	8
Resetarea , componentă a ciclicității	10
Problema nu este succesul marilor schimbări, ci eșecul lor	10
Reacția umană la marile schimbări nu trebuie subestimată	12
În goana după senzațional întrebările cu adevărat importante sunt omise	13
România nu poate sub nicio formă să rateze momentul renașterii sale	15
Resetarea, un ”rău” absolut necesar	16

Confesiune

Subtitlul acesta îmi place nemaipomenit, deoarece aduce o notă mistică narațiunii mele. Trebuie să recunosc faptul, și o spun cu deplină sinceritate, nu sunt un genial observator a ceea ce se întâmplă în jurul meu, dar anumite lucruri îmi "sar" în ochi, devenind deja evidente.

Observ deci că suntem în plin proces de resetare, și asta, sincer, mă bucură. Dacă privim ce se întâmplă în Franța, Cehia, Italia, Germania, Georgia, România și nu în ultimul rând în America, vedem o mișcare nouă de reconfigurare naționalist spirituală.

Să nu rămână cineva cu greșita impresie că vorbim doar de convulsii sociale, nu, suntem martorii unei resetări necesare și inevitabile. Trăim o perioadă plină de contorsiuni între cei care doresc perpetuarea stării actuale de fapt și masele care încep să se trezească la realitate.

Societatea a ajuns să fie în disonanță cu cei care conduc, fapt ce numai printr-o resetare se poate rezolva. Resetarea va scoate din joc factorii malefici și va starta o nouă formă socială. Această resetare, care, ca orice fenomen asociat planetei noastre, este un fenomen ciclic inevitabil, fenomen ce ne asigură calea noastră spre evoluție.

Mai e un factor important, acela că acest fenomen cuprinde întreaga planetă. Dacă ascultăm prognoza următorilor 20 de ani, făcută de Risvan Vlad Rusu, prognoză bazată pe horoscopul chinezesc, avem o imagine din ce în ce mai clară a faptului că suntem participanții unei resetări mondiale, în sens evolutiv spiritual. Acesta spune:

" Dacă privim atent atât în jurul nostru, cât mai ales în forul nostru intim, n-avem cum să nu constatăm că suntem contemporanii unui vânt al schimbării. De la revoluția votului în America și chiar la noi, până la deschiderea spirituală și cognitivă în care ne aflăm, de la redefinirea relațiilor până la reconectarea cu natura, de la înțelegerea faptului că Dumnezeu nu poate fi confiscat de o religie anume și până la recunoașterea că ori ce individ este un univers demn de respectat, știm astăzi că am intrat de ceva vreme, cu toții într-o nouă energie. Și asta ca să înțelegem mai bine, paradigma în care ne aflăm. Conform metafizicii chineze, știința care se ocupă de mii de ani de cicluri, distrugerii și renașteri, trebuie să învățăm conceptele de acceptare, de transformare și de înnobilare. Ce s-o mai lungim, urmează un spațiu și un timp de mare finețe cognitivă..."

Superbă povată, da, din toate mișcările actuale ce par haotice, trebuie să înțelegem faptul că nimic nu e întâmplător. Dacă pui o oală cu capac pe aragaz și o uiți acolo, la un moment dat, dacă nu ești inspirat să potrivești focul, vei constata cu surprindere că "ciorba" va da în clocot și o parte din ea o vei pierde. Acest banal exemplu, cunoscut de toți, se pare că a scăpat din vederea mai marilor autointitulați "conducători", și se pare că "ciorba" începe să "dea în foc".

Am decis deci, să încep explicarea noțiunii de resetare, cu o scurtă analiză a ciclicității pe Tera, asta pentru a putea înțelege faptul că și resetarea este un fenomen ciclic, care apare atunci când Pământul, dar și omenirea, ajung la un punct de saturație maximă, punct în care, sub o formă sau alta, singura soluție este reluarea jocului de la zero.

Reluarea jocului de la zero, este o metaforă, asta nu înseamnă că reluarea se va face de la nivelul de Homo Sapiens, nu, ci de la nivelul mediu de evoluție spirituală în care societatea se află la momentul declanșării resetării.

Ciclicitatea un fenomen normal

O explozie a vieții are loc, ciclic, la fiecare 36 de milioane de ani (+/- 1 milion de ani), se arată într-un amplu studiu al unei echipe internaționale de cercetători, echipă coordonată de geologul Slah Boulila de la Universitatea Sorbona din Paris. Deci ...

Autorii studiului publicat în PNAS susțin nu doar că au identificat acest tipar care se repetă de cel puțin 250 de milioane de ani, ci și că au înțeles mecanismele care îl generează. Este vorba, spun ei, despre mișcarea plăcilor tectonice.

Există cicluri în mișcarea plăcilor tectonice care duc la modificarea nu doar a adâncimii mărilor și oceanelor, ci și la fluctuații ale nivelului acestora, fapt care se traduce prin inundarea unor zone întinse sau ariditatea crescută a maselor continentale. Iar asta vine la pachet cu dispariția unor întregi ecosisteme și, ulterior, apariția altora noi. Odată cu ecosistemele, speciile mult prea adaptate la acestea dispar implacabil, lăsând niște ecologice libere în care organismele mai adaptabile ajung să prolifereze și, în timp, să evolueze în specii noi. Superbă constatare, deci, să fim deschiși la nou și să ne bucurăm că Pământul ne asigură condiții optime să evoluăm.

Cercetătorii spun că au ajuns la concluzia asta după o analiză minuțioasă a registrelor fosile, dublată de modele computerizate care au avut în vedere mișcările plăcilor tectonice. Pe baza lor, s-a putut deduce că, la un interval de circa 36 de milioane de ani, există fluctuații dramatice din punct de vedere al biodiversității marine și terestre, totul generat de ciclicitatea deplasării platformelor continentale și a plăcilor tectonice.

Ideea nu este neapărat una nouă. Însă acest tipar nu a mai fost observat niciodată până acum. În fapt, ipotezele mai vechi vorbeau de o ciclicitate care duce la schimbări majore la fiecare 62 de milioane de ani. Evident că există și alți factori care generează extincții și boom-uri ale vieții, însă descoperirea acestui sistem autocorector al planetei este, fără îndoială, una dintre cele mai importante descoperiri în domeniu din ultimele decenii.

În consecință, suntem ființe ce populăm această planetă de mii de ani. Am fost martori la multe evenimente, unele mai plăcute, altele mai puțin plăcute, dar indiferent de impactul produs de acestea asupra noastră, un lucru le caracterizează, și anume repetitivitatea lor, repetitivitate cu o anumită periodicitate, specifică fiecărui tip de eveniment în parte.

Un alt lucru care e demn de subliniat, noi, ca locuitori ai acestei planete, nu avem capacitatea de a influența aceste schimbări, nici ca repetitivitate și nici ca amploare. În consecință, suntem doar simpli participanți și totodată beneficiari.

Fenomenul ciclicității îmbracă absolut toate aspectele existenței noastre, fiind un "motor" al evoluției atât al planetei, dar și a noastră ca locuitori ai ei. Să nu uităm faptul că însăși planeta e vie și se află pe o linie evolutivă. De ce, veți întreba? Din simplul motiv că ea trebuie să ne asigure nouă condițiile de evoluție adecvate stadiului nostru evolutiv, și în consecință și ea trebuie să evolueze în pas cu necesitățile de care noi avem nevoie.

Nu e un mister faptul că, la un moment dat și planeta noastră, ca și altele, va muri, se va dezintegra, iar din praful cosmic rezultat, se va naște altă planetă care va începe un nou proces evolutiv, împreună cu viețuitoarele ce vor apărea pe ea, așa că totul este ciclic, nu doar noi.

Recent au apărut planete noi, de care încă nu se știa, iar altele au dispărut. Absolut totul e ciclic, iar ciclicitatea este un fenomen care nu e destinat să ne sperie, ci să îl înțelegem.

Ciclicitatea este un fenomen natural, și este deosebit de benefic pentru dezvoltarea noastră, căci noi am ales Pământul ca locație pentru dezvoltarea noastră spirituală, nu pentru "dezvoltarea" noastră materială.

Această ciclicitate ne învață să ne adaptăm oricăror condiții și, mai important, ne asigură că suntem beneficiarii unei armonii cosmice, armonie pe care uneori o trecem în derizoriu.

Atunci când această armonie depășește un anumit prag critic de negativitate, atunci ... apare o resetare, deoarece Universul susține continuu dezvoltarea noastră spirituală.

Deci resetările sunt utile, chiar dacă uneori sunt dureroase. Important e să le înțelegem, dar și mai important este să le acceptăm.

Absolut în toate sferele vieții cotidiene, plecând de la alternanța erelor, alternanța anotimpurilor, nivelul economiilor, alternanța zi noapte, chiar și alternanța la nivel social, totul are o anumită periodicitate.

Să încercăm să vedem împreună unele din aceste ciclicități și să observăm faptul că fiecare schimbare s-a făcut în urma unei resetări.

Ciclicitatea erelor glaciare

Schimbările climatice majore din istoria planetei, indiferent dacă sunt naturale sau cauzate de om, perturbă întregul sistem. În trecut, schimbările au dus la dispariția speciilor, la modificări accelerate ale suprafeței terestre și circulației oceanice și atmosferice și au determinat migrația populației. Viteza și magnitudinea schimbărilor climatice actuale este mai mare decât schimbările experimentate de planetă în trecut, ceea ce face uneori dificilă adaptarea societății și a lumii naturale.

Să vedem ce ne spune Geology, în Știința Online din 3 noiembrie 2016. Mi-am propus să preiau acest articol, pentru a lămurii odată pentru totdeauna problema falsă a "încălzirii globale" atât de intens propovăduită de mai marii ne aleși ai lumii, "mai mari" care s-au autointitulat "salvatorii planetei", salvatori doar a propriilor buzunare, se pare.

Dar să vedem cum au decurs lucrurile în timp, atunci când încălzirea globală nu era încă identificată și bineînțeles nu existau vaci care să periclitizeze bunul mers ciclic.

În ultimul milion de ani, erele glaciare de pe planeta noastră s-au succedat cu o periodicitate de 100.000 de ani, iar cauza acestui fenomen a rămas necunoscută cercetătorilor. De fapt, oamenii de știință au fost atât de nedumeriți de acest fenomen misterios încât l-au denumit "problema celor 100.000 de ani".

Un nou studiu ar putea însă să ofere o soluție pentru această problemă. O nouă cercetare sugerează că oceanele planetei absorb, în mod regulat, mai mult dioxid de carbon (CO₂) din atmosferă la fiecare 100.000 de ani, ceea ce provoacă scăderea temperaturii globale și, implicit, creează condițiile declanșării unei noi ere glaciare.

Oamenii de știință au constatat că, în timpul tranziției de la mijlocul Pleistocenului, erele glaciare de pe planeta noastră s-au succedat la un interval de 40.000 de ani, observație care era în conformitate cu durata de 40.000 de ani a ciclului de variație a unghiului de înclinare a axei de rotație a Pământului față de planul orbitei Pământului în jurul Soarelui.

Datorită acestui fenomen, rezultă că o dată la 40.000 de ani, lunile de vară devin mai reci decât de obicei din cauza înclinării diferite a Pământului față de Soare.

Această explicație pentru ciclul de 40.000 de ani a erelor glaciare are sens, dar, până în prezent, nimeni nu a reușit să explice ce s-a întâmplat în timpul tranziției de la mijlocul Pleistocenului, atunci când periodicitatea acestui ciclu natural s-a modificat de la 100.000 de ani, ajungând acum la 40.000 de ani.

"Oceanele planetei inhalează și expiră dioxidul de carbon, ceea ce înseamnă că atunci când calotele de gheață sunt mari, algele din oceane au inhalat o cantitate mai mare de dioxid de carbon din atmosferă, ceea ce a provocat răcirea planetei", a explicat Carrie Lear, cercetător principal în cadrul Cardiff University din Țara Galilor.

"Atunci când calotele de gheață sunt mici, algele din oceane au expirat mai mult dioxid de carbon, ceea ce înseamnă că există mai mult CO₂ în atmosferă, iar planeta s-a încălzit".

Superb, deci fără ca omul să influențeze tranziția de la o eră glacială la una secetoasă, am fost martori la această tranziție naturală. Mă îndoiesc că acum 40.000 de ani, oamenii aveau termocentrale pe cărbune, sau circulau cu avioane de lux, ca unul din mai marele nostru turistoglobalist. Mă îndoiesc că dispuneau de furnale, iar vacile nu emanau neobosit CO₂ în atmosferă, fără să le pese nici-un pic de noi și de viețile noastre.

Vedeți cum se încearcă manipularea noastră, dar, și aici apare un mare dar, ei au uitat de noțiunea de resetare, resetare care îi pânzește de după colț. Deci, până acum, nu vacile erau de vină că se încălzește tera, ci bielele alge. În consecință, să înfierăm cu mânie proletară acest dezmăț al algelor. Dar să vedem în continuare la ce au mai descoperit savanții.

Oamenii de știință știau de mult timp că oceanul planetar poate stoca carbon, parțial prin acțiunea algelor marine, care trebuie să folosească carbonul pentru fotosinteză.

Pentru a verifica dacă acest lucru s-a întâmplat cu adevărat, cercetătorii au studiat resturile fosilizate ale algelor marine din ultimul mileniu, pentru a vedea dacă rata cu care algele marine au absorbit CO₂ a fost constantă.

Astfel, cercetătorii au descoperit că există perioade în care algele marine au absorbit o cantitate semnificativ mai mare de CO₂ și, într-adevăr, aceste perioade s-au succedat la un interval de aproximativ 100.000 de ani, ceea ce corespunde cu periodicitatea erelor glaciare ale Pământului.

Echipa de cercetători sugerează că dioxidul de carbon în plus pe care algele marine l-au absorbit din atmosferă a redus temperatura planetei suficient de mult pentru a declanșa formarea unor calote mari de gheață în emisfera nordică. După un timp, dioxidul de carbon a fost eliberat, în mod natural, la suprafața planetei. Până în acel moment, era glaciară s-a aflat în plină desfășurare, iar dioxidul de carbon a fost prins în oceane datorită formării unui strat de gheață care a acoperit cea mai mare parte a planetei, păstrând Pământul mai rece pentru mai mult timp.

Sunt necesare cercetări suplimentare pentru a afla motivul pentru care algele marine au început să absoarbă brusc o cantitate mai mare de CO₂ la fiecare 100.000 de ani, iar un studiu suplimentar va trebui să verifice dacă această acțiune este suficientă pentru a declanșa o eră glaciară.

Cu toate acestea, studiul cercetătorilor oferă informații utile și privind ciclurile naturale care influențează planeta noastră și care vor continua să o afecteze și în viitor.

Chiar acum, Pământul trece printr-o perioadă caldă între două ere glaciare, ultima eră glaciară terminându-se în urmă cu aproximativ 11.000 de ani.

Nu există însă dovezi că schimbările climatice provocate de om au amânat declanșarea următoarei ere glaciare în ultimii 100.000 ani.

Interesant, deci, omul și vacile din ogradă ne-au ferit de o eră glacială eminentă, lucru ce contravine globaliștilor, care doreau să ne vadă trăind în iglouri și circulând în săniile trase de reni ecologici, care nu emit în urma digestiei CO₂. Mulțumim din suflet dragi conducători grijului.

Să sperăm că omenirea va găsi o modalitate de a stopa, sau a reduce, cantitatea de dioxid de carbon pe care o degajăm în atmosferă, astfel încât ciclurile naturale ale Pământului să restabilească echilibrul climei. Sună bine îndemnul, nu? E doar un citat ce nu îmi aparține și nici nu îl susțin.

De abia acum realizez de ce Homo Sapiens nu creștea vaci, știa el ce știa. Oameni buni nu putem modifica sau altera ordinea universală, putem însă să înțelegem ce vor cei care ne conduc, și care e de fapt scopul lor.

Un lucru se pare că le-a scăpat din vedere, și anume faptul că alternanța duce la progres, alternanța duce la evoluție. Universul, așa cum e constituit el, este perfect, și funcționează în sensul creerii condițiilor necesare evoluției planetei și implicit a noastră.

Un lucru aș vrea să îl subliniez, orice schimbare duce implicit la o resetare, resetare necesară fiecărui început. Acum că am văzut că bietele vaci nu sunt cauza "încălzirii globale", să ne oprim asupra ciclurilor anotimpurilor.

Ciclurile anotimpurilor

Ei da, știm deja faptul că anotimpurile se succed pe baza unei ordine bine stabilite, dar să vedem cine le "dirijează"?

Mulți cred că anotimpurile sunt efectul rotirii Pământului în jurul Soarelui - rotire care durează un an, mai exact 365 de zile și 6 ore, și în cursul căreia Pământul se situează mai aproape sau mai departe de Soare.

Adevărul este că apropierea sau depărtarea Pământului de Soare nu are niciun efect asupra cantității de lumină sau căldură pe care o primește Pământul.

"Înclinarea axei Pământului este cea care duce la formarea anotimpurilor. Dacă nu ar fi fost această înclinare la 23,45 grade, am fi avut doar două anotimpuri. Anotimpurile se formează în funcție de unghiul în care lumina și căldura Soarelui ajung pe suprafața terestră.

Apropierea sau depărtarea Pământului de Soare nu are absolut niciun efect asupra cantității de lumină sau căldură pe care o primește Pământul", explică Adrian Sonka, astronom la Observatorul Astronomic București.

Atunci stau și mă întreb, pe bună dreptate, zic eu, oare ciclicitatea anotimpurilor nu este ceva prestabilit, având un scop precis, crearea unor condiții optime de dezvoltare pe Tera? Sunt convins că bietele vaci, în dorința lor nedesimulată, de a ne crea nouă probleme

majore, nu au înțeles că pot cu ajutorul "fundurilor" lor să modifice, după bunul lor plac și ordinea anotimpurilor.

Mai e un aspect, durata orei. Durata orei e dată de viteza de rotație a pământului în jurul axei sale. Ei bine, e de așteptat ca în foarte scurt timp să aflăm faptul de necontestat de unii, fapt descoperit de imenșii noștri globaliști, că vacile noastre, prin CO₂-ul ce le iese pe fund, au dus la creșterea vitezei de rotație a Pământului, deci la micșorarea duratei zilei. Superbă constatare, nu?

Păi dacă vacile, prin acțiunea lor primitivistă, puteau duce la o creștere a vitezei de rotație a Pământului de ce nu au făcut-o? Simplu, nimic în lumea asta nu e întâmplător. Chiar faptul că vacile emit CO₂, nu e întâmplător. Chiar și noi oamenii facem asta, dar nu recunoaștem. Aici nu înțeleg de ce se face discriminare între noi și vaci, doar și noi emitem CO₂ în atmosferă ca și vacile, și ... suntem și mai mulți. Nu e corect, zic eu, să fim discriminați în halul acesta.

Ce am vrut să scot, de fapt, în evidență cu cele relatate mai sus? Pământul și tot ce trăiește pe el urmează un plan bine stabilit, un plan care ne ajută să evoluăm. Atunci când a fost creat Pământul, i s-a stabilit un anumit traseu evoluționist, traseu compatibil cu procesele evolutive a celor care îl vor popula. Știu, pare o idee SF, dar din păcate, Pământul a fost creat special ca să susțină o viață în continuu proces evolutiv, iar trecerea de la o etapă la alta, s-a făcut și se va face prin resetări periodice, menite să "împingă de la spate" toate viețuitoarele care îl populează, atingerea de noi ștachete evolutive. Nu vacile sau termocentralele pe cărbuni sunt vinovații, nu, nivelele pe care a ajuns comunitățile au implicat apariția resetărilor, asta ca să se poată continua evoluția speciilor.

V-ați pus întrebarea, de ce unii oameni trăiesc la pol și alții la ecuador? Simplu, fiecare din aceștia trebuie să învețe o anumită lecție.

La fel ca și marea problemă a "încălzirii globale", care este un bluf controlat, acest fenomen se petrece periodic, indiferent de numărul vacilor care produc la finalul tubului lor digestiv CO₂.

Ciclicitatea economică

Nu numai erele și anotimpurile se succed periodic, dar chiar și economia. Vă veți întreba, desigur, ce legătură are economia cu ciclicitatea? Ei bine, omul împreună cu toate viețuitoarele ce împărtășesc acest teritoriu numit Tera, se dezvoltă, fiecare în ritmul lui, dar totul evoluează.

Omul generează salturi tehnologice, după care tot omul își adaptează modul de viață la aceste evoluții tehnologice, iar Tera se conformează pentru a susține aceste "resetări" tehnologice.

Cum ar fi ca societatea actuală să folosească tehnologia specifică epocii bronzului târziu? V-ați putea imagina? Așa că și economia trebuie să țină pasul cu evoluția societății. Concluzia firească este că, credem sau nu, ... și economia e ciclică, și o dată cu ea, evident, politica și tehnologia.

Periodic, o activitate economică, fie de ramură sau de ansamblu, poate cunoaște situații dificile, sub forma unor crize, aceste situații duc implicit la salturi tehnologice menite să rezolve problemele create de rămânerea în urmă a suportului tehnologic aferent unui anumit nivel evolutiv.

Bineînțeles că resetările tehnologice au o periodicitate mult mai mare, deoarece aceasta depind direct de nivelul creativ în care se află societatea.

E clar că vor fi țări mai avansate din acest punct de vedere, țări care vor impune ritmul dezvoltării, dar vor fi și țări care se vor alinia primelor. Trebuie știut faptul că în fiecare țară poate avea loc un salt tehnologic, unele în industrie, altele în agricultură, altele în zootehnie, fiecare devenind un exemplu pentru celălalte într-un anumit domeniu. Un lucru trebuie subliniat, orice salt tehnologic, duce obligatoriu la o modificare majoră în structura comunităților, care prin cumulare, va genera, în timp, o resetare structurală generalizată.

Ca să ne referim la o perioadă mai recentă, remarcăm faptul că ciclul economic sau al afacerilor (macro ciclul) este o manifestare tipică a economiei. Între anii 1929 și 1933 un asemenea fenomen a luat proporții internaționale. Aceasta înseamnă că, în timp, activitatea economică, nu are o evoluție uniformă, liniară, de creștere continuă, ci este fluctuantă.

Unele fluctuații sunt sezoniere, fiind în general explicabile și previzibile ca urmare a influenței unor factori naturali sau sociali. Altele sunt întâmplătoare și de o durată mai scurtă dar pe lângă acestea mai există și fluctuații economice de mai lungă amplitudine care se produc cu o anumită periodicitate.

Acestea s-au manifestat mai accentuat pe la începutul secolului al XIX-lea, iar prin cercetarea lor s-a desprins concluzia că alternanța perioadelor de expansiune și de contracție a afacerilor se efectuează cu o anumită regularitate, luând o formă pe care economia politică o va denumi ciclul economic, iar mișcarea respectivă se va numi ciclicitate.

După cum se vede, totul în această lume materială e ciclic, iar trecerea de la un ciclu la altul se face numai prin resetări periodice, fiecare specifică nivelului spiritual al momentului respectiv, asta, pentru ca resetarea să poată fi înțeleasă de populația care este destinată resetării.

Potrivit literaturii de specialitate cele mai reprezentative oscilații cu caracter de criză sunt cele din Anglia și unele țări occidentale, începând cu anii: 1825-1836, 1847, 1857, 1866, 1873, 1882, 1890, 1900, 1913, 1929, 1933, aceste perioade fiind considerate crize economice de supraproducție din perioada industrialismului.

Desigur, au existat și crize în economia preindustrială care s-au datorat subproducției survenite în urma razboaielor, calamităților naturale, inundațiilor, iar în anii 1770-1789 sau manifestat prin recolte slabe în Franța datorate secetei, secetă ce nu s-a documentat că ar fi fost produsă de vacile trăitoare în acea perioadă.

Ciclicitatea în economie se caracterizează prin acea formă de mișcare a activității economice dintr-o țară în care se succed alternativ fazele de avânt cu cele de descreștere și implicit cu cele de stagnare.

Să încercăm să găsim cauzele acestei ciclicități. Aici CO₂-ul emis de vaci nu are absolut niciun rol, și nici algele marine. În aceste perioade au existat momente de resetare datorită fie conflictelor armate (cauze politice), fie condițiilor atmosferice, dar o cauză mult mai determinantă a fost evoluția tehnologică. Ei bine, fiecare invenție tehnologică a constituit o formă de resetare economică.

Fiecare salt tehnologic a implicat remodelarea unei anumite industrii sau a unei anumite ramuri economice. Fiecare salt tehnologic s-a comportat ca o resetare pentru o anumită categorie a societății.

Ca o concluzie, putem spune că absolut toate viețuitoarele existente, evoluează concomitent, influențându-se unele pe altele. Deci trebuie să acceptăm acest adevăr.

Resetarea , componentă a ciclicității

Orice modificare adusă ordinii de drept, se face în urma unei resetări, aceasta e o axiomă ce nu îmi aparține, dar la care subscriu.

Ciclicitatea se manifestă și la nivelul societății. Societățile au trecut prin diverse etape de dezvoltare, salturi generate de modificări inclusiv la nivel de comunitate.

Să ne amintim de faptul că omenirea a trecut prin foarte multe etape organizatorice. De la epoca de piatră la epoca feudală și la epoca capitalistă, sunt salturi mari de dezvoltare. Nu vorbim de faptul că între aceste mari tipuri de societate au existat și etape intermediare, și toate au generat resetări sub diferite forme.

Important e să fim pregătiți căci suntem în plin proces de resetare. Să ne amintim cum se găsea societatea acum 2000 de ani. Cărțile povestesc de faptul că pe scările Templului din Ierusalim se făcea comerț, tempele erau goale, asta datorită faptului că religia rămăsese mult în urma dezvoltării societății. Ca să fim corecți, religia în acele vremuri era ceea ce azi noi numim "politică", deci "conducea" societatea.

Prin analogie, unde ne găsim noi azi? Oare nu suntem cam în aceeași situație, doar cu 2000 de ani mai târziu? Dacă acum 2000 de ani, resetarea s-a numit "Isus", acum resetarea va îmbrăca o altă formă.

Se vorbește din ce în ce mai mult de o iminentă resetare, fenomen pe care unii îl trec în categoria conspirațiilor. Greșit, la această resetare suntem spectatori, dar și actori.

De trei ani de zile, o stafie bântuie spațiul public internațional. Ea poartă numele de "Marea resetare", un concept promovat începând cu anul 2020, fiind "propovăduit" de către Forumul Economic de la Davos (WEF). Acesta este un concept care, ulterior, a devenit subiectul preferat al teoriilor conspirației.

Bulgărele a început să fie rostogolit în această direcție de grupurile politice și de media din spațiul american, încercând să scadă astfel, chipurile, popularitatea presedintelui Biden, popularitate și așa precară, acesta fiind adeptul promovării unor schimbări fundamentale la nivel globaliționist, susținând o conducere unică mondială, în care toți cei care nu sunt "ei" să devină sclavii lor, fără absolut nici-un drept, adică schimbări de tip globo, ceva de genul "Circus Globus". Odată rostogolit, bulgărele conspiraționist nu a făcut decât să fie amplificat și adoptat de mișcările ideologice din ambele extreme.

De fapt această "Mare resetare" se dorea a crea o societate fără trecut, fără naționalitate și mai ales, fără autodeterminare, adică apariția unei imense "turme" fără dreptul de a își decide singure viitorul.

Problema nu este succesul marilor schimbări, ci eșecul lor

O evaluare, pe care o consider realistă, a teoriilor conspiraționiste legate de "Marea resetare" o dă Naomi Klein, o reputată jurnalistă și activistă, în publicația The Intercept.

Teoriile conspiraționiste "pretind că expun ceva ce de fapt nimeni nu a încercat să ascundă vreodată, ceva care în cea mai mare parte nu se întâmplă, ceva din care o parte chiar ar trebui să se întâmple".

Până la urmă, dacă ne uităm la istoria conferințelor de la Davos, actuala "Mare resetare" se încadrează în titlurile pompoase și obiectivele "mărețe" cu care acest eveniment ne-a obișnuit. În acest sens, jurnalista ne amintește despre "Shaping the Post-Crisis World" (2009), "Rethink, Redesign, Rebuild" (2010), "The Great Transformation" (2012) sau "Creating a Shared Future in a Fractured World" (2018), toate niște eșecuri răsunătoare.

Și în pofida tuturor acestor titluri spectaculoase, urmările nu au fost câtuși de puțin pe măsură, ba dimpotrivă, ocazional, societatea s-a mișcat în direcții total opuse celei preconizate.

Chiar dacă sute de milioane de oameni au fost scoși din sărăcie, polarizarea economică la nivel global s-a accentuat, bogăția unei elite minoritare continuând să crească într-un ritm mult mai rapid decât a restului populației. Companiile, mănate exclusiv de criteriul profitabilității, s-au îndreptat spre piețele cele mai mari și către forța de muncă cea mai ieftină, lăsând în urmă o clasă de mijloc mai săracă și mai alienată, generând, astfel, o adâncire a tensiunilor sociale și a frustrărilor.

În același timp, societatea umană a făcut progrese mai degrabă modeste în direcția protecției mediului și limitării încălzirii planetei, în condițiile în care abordările la nivel global nu au fost unitare, lovindu-se de interesele specifice fiecărei țări sau grup economic. În acest sens, s-a găsit vinovatul de serviciu, bietele vaci. Cine mai poate lua în considerație asemenea baliverne?

Aici, mă văd nevoit să intervin. Toți acești "vizionari" și "iubitori" ai naturii se pare că le-au scăpat cunoștințele din care ar fi trebuit să afle, încă din timpul școlilor urmate, și anume: ciclicitatea a tot ce ne înconjoară, ciclicitatea este un suport al evoluției. Au ratat informațiile legate de faptul că și Pământul e o ființă ce urmează și el, un proces de evoluție care presupune treceri alternative de la glaciațiune la secetă și invers.

Oameni buni, aceste alternanțe ne sunt necesare în primul rând nouă. Fiecare ciclu vine cu o resetare, vine cu un nou mod de gândire și comportare. Nu mai credeți tot ce davos emite, acest "for economic" viciat va dispărea curând în negura istoriei. Nu Davos este exponentul de la care trebuie să luăm lumină, sursa noastră de lumină este în noi, este legătura indistructibilă dintre noi și Divinitate. Aceasta e singura entitate care absolut niciodată nu ne-a dorit răul, fiind singura sursă de inspirație.

Indiferența SUA din ultima perioadă a fost un factor agravant. În același timp, revoluția tehnologică prin care trecem a dus la schimbări rapide, care au luat societatea prin surprindere, făcând-o să aibă mai degrabă un comportament reactiv decât proactiv.

Problema este că, dacă abordările noastre, ca civilizație, vor rămâne neschimbate, și rezultatele vor rămâne aceleași. Nu poți avea rezultate noi cu abordări vechi. Deci, dacă vrem să fim capabili să facem față provocărilor în mișcare rapidă, raportate la zona economică, socială, de mediu sau tehnologică, e nevoie de o regândire a modelului după care operăm ca societate.

Și atunci de ce "Marea resetare" este o sursă importantă de stress, sau chiar spaimă, pentru mulți oameni? Simplu, "Marea resetare" nu este altceva decât o cacialma grotescă, menită să distragă atenția oamenilor de la drumul fiecăruia spre evoluția lor.

De ce trebuie să înțelegem necesitatea resetării, este faptul că nimic nu se poate schimba fără o acțiune dinamică și hotărâtă care să înlăture ceva existent uzat și să pună în loc ceva nou. Noi asta trebuie să înțelegem, vechiul nu poate fi reformat, vechiul poate fi doar înlocuit.

Reacția umană la marile schimbări nu trebuie subestimată

Cred că este vorba despre o reacție umană naturală în fața unor schimbări anunțate de decidenți ca fiind inevitabile, reacție amplificată în sens negativ și de un context nefavorabil. Teoria managementului schimbării explică faptul că negarea și furia preced explorarea și acceptarea ca etape naturale ale reacției umane la schimbare.

În același timp, cu cât profunzimea și viteza ei sunt mai mari, cu atât și rezistența publicului va fi mai mare. În plus, perspectiva schimbărilor într-un context marcat de multă impredictibilitate sau de un nivel ridicat de anxietate nu face decât să amplifice reacțiile negative. Nu sunt scuze, sunt realități.

Ei bine, tocmai pe aceste trăsături comportamentale prin care societatea reacționează la posibile schimbări majore, se bazează conceptul manipulator pe care "ei" se bazează în drumul lor spre a acapara total puterea asupra maselor. De data asta nu se mai utilizează închiziția ca pe vremuri, acum metoda s-a rafinat, se instaurează panica.

Toate aceste trăsături se regăsesc sub umbrela schimbărilor pe care liderii mondiali le propun în contextul "Marii resetări". Iar cine are răbdarea să se documenteze la prima mână, la rece, în legătura cu ele, va constata că sunt fie direcții în care economia începuse să se miște deja, fie concepte despre care se vorbea de mai multă vreme și care au revenit cu forță în spațiul public în contextul pandemiei, pandemie care nu a fost altceva decât un test de acceptabilitate din partea maselor.

Însă marea problemă cu care se confruntă elitele mondiale în acest moment este lipsa de încredere a maselor în acești "salvatori". Din nou, teoria schimbării ne spune că aceasta este mult mai ușor de finalizat atunci când subiecții schimbării percep existența unui leadership puternic, pe care să îl crediteze cu încrederea lor pentru a-i duce în direcția preconizată. Aici trebuie să reamintesc faptul că "direcția preconizată" nu ar trebui să fie altceva decât evoluția noastră ca specie și respectiv ca societate, nu cea de super îmbogățire a celor care s-au erijat în "salvatorii" noștri.

Din păcate, nu este cazul elitelor care conduc cele mai puternice țări ale lumii, ele reușind în ultimele decenii să se decupleze total de la agenda populației, ignorând prioritățile economice ale acesteia.

Totodată, deciziile nepopulare și stângăciile din perioada pandemiei, percepția că măsurile anticriză îi favorizează tot pe cei bogați, nu au făcut decât să adâncească prăpastia dintre lideri și populație, săpând la temelia încrederii. Or, încrederea în lideri este ingredientul esențial pentru angajarea și finalizarea cu succes a unui proces profund de schimbare. Fără încredere, rezistența la schimbare va fi enormă și, indiferent cât de corecte sau îndreptățite ar fi proiectele, vor continua să fie privite cu suspiciune maximă.

Vreau să mai subliniez un adevăr, trăim vremuri în care rolul religiei a fost preluat de politic, marea diferență dintre aceste două "entități", religie și politic, este sursa care le susține. Dacă religiile și-au ales sub o formă sau alta, "Divinitatea", politicul se bazează pe votul maselor care ar fi normal să le susțină, doar că noile pături politice, prin manipulare, neagă voința celor chemați să îi legitimeze, ajungând să modifice voința electoratului, astfel încât să rămână tot ei la putere. Vreau să le spun: "ghinion", asta ca să îl parafrazez pe un clasic în viață, ghinion, resetarea a început, și așa cum acum 2000 de ani a fost nevoie să vină "Isus" pentru a declanșa resetarea, de data asta nu va mai veni un Isus, resetarea se va face printr-o puternică mișcare spirituală, mișcare la care vor adera din ce în ce mai mulți oameni, oameni din toate categoriile sociale și de pe toate continentele.

Așa că zilele voastre "Marii noștri salvatori" vă sunt numărate, cu sau fără voia voastră veți ajunge cu toții la lada de gunoi a istoriei.

În goana după senzațional întrebările cu adevărat importante sunt omise

Care sunt proiectele "suspecte" care ar trebui să ne definească viitorul? Bună întrebare, nu? Hai să ne aruncăm privirea peste câteva dintre ele, așa cum sunt stipulate de davoșiști.

- Sustenabilitate din perspectiva mediului natural prin accelerarea decarbonizării economiilor, utilizând stimulentele fiscale și investiții țintite.

Păi au uitat de principiul ciclicității? Au uitat de faptul că însăși ciclicitatea e un factor determinant în evoluția noastră? De ce credeți că am început prezenta scriere cu acest aspect? Nu credeți că sunt suficiente experiențele pe care le-ați făcut pe noi? Ce înseamnă sustenabilitate? Ne-ați demonstrat "sustenabilitatea" voastră în ceea ce voi ați denumit fals: pandemie.

- Promovarea unor sisteme economice care să asigure o distribuție mai corectă a bogăției, precum și responsabilitatea socială și economică față de generațiile următoare.

Ei da, sună frumos, dar cum? Tot unii se îmbogățesc și noi restul "tragem mâța de coadă"? V-ați gândit la un sistem economic cu un singur sens, de la noi la voi. Și în felul acesta distribuția bogăției este dirijată corect, astfel ca generațiile viitoare să nu mai "miște" în front.

- Utilizarea tehnologiei într-un mod etic, în scopul satisfacerii nevoilor tuturor categoriilor sociale.

Asta da, dar atât timp cât s-a stabilit că "ei" sunt ei, în timp ce noi suntem noi, e posibil așa ceva? Cât timp va fi această delimitare socială, e, practic, imposibil de atins acest jalon. Practic sunt doar două categorii sociale, ei și noi. Concret, noi folosim tehnologie, în timp ce ei iau profitul.

- Sprijin pentru recalificare, astfel încât oamenii să fie pregătiți pentru noua piață a muncii, cu mult diferită față de cea pe care o știm.

Corect, doar că acest lucru nu e posibil atâta timp cât singura noastră calitate pe care "ei" ne-o face accesibilă, este cea de sclavi. Sclavii sunt doar sclavi, și atât. Pe de altă parte, îi înțeleg, și au dreptate, sclavii trebuie să se califice, în așa fel încât să maximizeze profitul lor.

- Companii care să aibă ca prioritate valoarea pentru toți partenerii, (stakeholders) nu doar pentru acționari (shareholders).

Frumos spus, practic, imposibil de realizat în condițiile actuale. Imposibil de realizat, deoarece în toate companiile, personalul muncitor nu deține acțiuni în firmă, așa încât "partenerii" nu participă la masa acționarilor.

- Un sistem de sănătate accesibil tuturor, pregătit pentru a face față pandemiilor viitoare, care vor fi favorizate de creșterea densității urbane și de schimbările climatice.

Stimați prieteni, sistemul medical e dorit să rămână la nivelul la care se găsește acum, deoarece "ei" au nevoie doar de cei apti de muncă, nu de bolnavi. Aceștia din urmă ar trebui să dispară treptat, chipurile pe cale naturală. Se poate ușor observa apariția unui business deosebit de profitabil: clinicile private. Cine le poate frecventa, tot doar ei, deoarece omul de rând nu are cu ce să plătească costurile exorbitante, percepute în aceste clinici.

- O coordonare guvernamentală la nivel global pentru o abordare mai eficientă a provocărilor cu care se confruntă omenirea.

Oameni buni, atunci când am decis să revenim în lumea materială, ne-am ales noi înșine zona și anturajul de care avem nevoie pentru atingerea scopului pentru care am venit, și anume evoluția. Păi dacă totul va fi unic, dacă totul e globalizat, cum mai putem noi evolua? Practic, fiecare dintre noi suntem unici, și ne aflăm fiecare pe un anumit nivel de dezvoltare spiritual și fiecare dintre noi avem o țință evolutivă proprie, deci, care e logica ca să devenim toți la fel? E absurd, e ceva ce contravine principiilor evoluției pentru care noi ne găsim acum, aici.

Având în vedere complexitatea acestor obiective, riscul major nu este că ele se vor îndeplini, ci că sunt prea idealiste și că vom eșua lamentabil în atingerea lor. Întrebări cu adevărat importante vizează cu totul alte direcții decât cele sugerate de conspiraționiști.

- Cum facem să renunțăm la fetișul numit "creșterea PIB" și să acceptăm să ne asumăm noi criterii de măsurare a prosperității economice a populației?

- Cum facem ca mediul economic privat să renunțe să ne mai fluture prin fața ochilor "fata morgana" numită "profitul net" și să își asume criterii de performanță societale?

Și, până la urmă, aceste proiecte vor fi realizate în pofida corporațiilor, sau împreună cu ele? Eu zic că nu. Toate aceste "proiecte" nu sunt altceva decât niște utopii, menite să ne "adoarmă" sentimentul că suntem unici în drumul nostru spre evoluție spirituală. O turmă de oi o poți duce unde vrei tu, dar e imposibil dintr-un lup să faci oaie. Ori fiecare dintre noi, sub o formă sau alta, suntem lupi.

- Care este rolul pe care ar trebui să și-l asume guvernele? Rolul lor în perioade de criză s-a dovedit esențial, dar cât de în regulă sunt rețetele lor de socializare a pierderilor mediului privat și de privatizare a profiturilor lor? Mai multă implicare guvernamentală va însemna doar mai multă ineficiență și mai multă birocrație? Cât de dăunătoare și reversibilă mai este recenta comuniune dintre guverne și băncile centrale, în condițiile în care banii creați au ajuns tot în buzunarele celor bogați?

- Ce vom face cu perdanții revoluției digitale? În condițiile în care muncile necalificate vor fi primele, dar nu singurele, victime ale digitalizării, cum păstrăm țesătura socială a societății?

- Cum asigurăm egalitatea de șanse, pe măsură ce educația va avea un rol polarizator din ce în ce mai important?

- Ce vom face cu cei incapabili să se reinventeze pentru a face față oportunităților în continuă schimbare de pe piața muncii?

- Cum evităm în acest context o polarizare economică extremă și riscul consecințelor politice asociate?

Și lista acestor întrebări teribil de importante, aproape existențiale pentru unii, ar putea continua. Iar vestea proastă este că ele privesc și România. O căutare pe Google a termenului “Marea resetare” în română vă va da prilejul să constatați perspectiva dominant conspiraționistă în care acest subiect este tratat în spațiul public, ocazional chiar și de către analiștii, altminteri respectabili.

România nu poate sub nicio formă să rateze momentul renașterii sale

Faptul că modul în care capitalismul ar trebui regândit este catalogat la noi ca o abordare socialistă sau comunistă, aceasta fiind una din sechelele ideologiei de tristă amintire, adică: cine critică sistemul comunist este un dușman al orânduirii noi și, implicit, al poporului.

Lozinci de genul acesta există și în prezent, deosebirea e dată de faptul că, suntem în plină desfășurare a unei resetări mondiale care nu își are drept scop apariția unei reorganizări la nivel de societate, ci, de această dată, vorbim de o modificare spirituală, un nou început bazat pe susținerea dezvoltării spirituale a fiecăruia dintre noi, și nu al unei noi doctrine globaliste în care se dorește omogenizarea noastră ca indivizi. Nu, acest lucru nu se va produce căci fiecare dintre noi suntem unici și fiecare dintre noi avem drumul nostru de parcurs.

După același calapod, cine pune astăzi problema modificării sistemului capitalist este etichetat ca având vederi socialisto-comuniste. Spre deosebire de comunism, societatea liberal-capitalistă are exact acest avantaj, pe care orânduirea comunistă nu l-a avut niciodată: să se autoevalueze permanent și să ofere libertatea discutării oportunității reinventării sale.

România nu trebuie să își refuze această discuție, nu trebuie să refuze să fie parte la schimbările care se anunță. Ar fi o mare greșeală pentru noi să privim lucrurile astfel. Ultima și probabil cea mai decisivă șansă e acum.

Să fim realiști. Cu România sau fără România, schimbările la nivel global vor continua, iar asta ne va obliga să alegem între două variante: să profităm la maxim de valul schimbării, sau să îl ignorăm, pentru ca apoi să dăm vina pe alții pentru căderea noastră în irelevantă, inventând dușmani externi.

Dezavantajul României este că pleacă în această călătorie dintr-o poziție foarte vulnerabilă și mai ales în criză de timp. Problema de fond este faptul că nu există experiența implementării unui plan de dezvoltare națională.

În ultimele trei decenii, dezvoltarea României a fost pur și simplu aleatoare. Oportunitățile de care au beneficiat investitorii, nu au fost create cu bună știință de guverne, ci au fost, hai să le zicem, realizate “ad-hoc”. Astfel, am sfârșit cu discrepanțe economice și de bunăstare notabile, de tip Transilvania-Moldova sau București - restul țării.

În actualul context, o astfel de abordare nu are nici-o șansă de reușită. O dezvoltare haotică ne va duce într-un punct mort. Și asta din două motive esențiale. În primul rând, schimbările deceniului care va urma vor avea ca fundament esențial inteligența umană, nu cea artificială, iar forța de muncă înalt calificată va fi orientată spre schimbări tehnologice.

Nu avem nicio șansă să pășim în viitor cu zeci de mii de oameni care fac componente pentru motoare cu ardere internă, sau care lucrează în agricultura clasică. Or, o altfel de

resursă umană este de neconceput în lipsa unui sistem educațional puternic și ancorat în realitate, capabil să maximizeze utilizarea resursei de inteligență a românilor.

Însă, atenție, aceasta va fi condiția necesară, dar nu și suficientă, pentru a fi parte a schimbării. Lupta pentru forța de muncă înalt calificată va fi internațională, motiv pentru care o țară cu un sistem educațional puternic, dar fără capacitate de a reține apoi absolvenții, ar echivala cu o gaură neagră pentru banii publici. Iar pentru asta, două lucruri vor conta. În primul rând, un mediu profesional care să le ofere provocări, proiecte interesante și dezvoltare personală și care le va permite să câștige bine, iar în al doilea rând, va conta calitatea infrastructurii rutiere, de comunicații, sanitare etc. de care vor beneficia acești experți, în România.

Sună frumos, dar pentru a atinge aceste deziderate, e imperios necesar să ne schimbăm propria noastră conduită, trebuie să ne schimbăm, în primul rând, felul nostru de a fi. Se pare că am uitat faptul că toți suntem locuitorii acestei planete, am uitat că bogăția nu este un bun, bogăția este o piatră de moară, dacă nu știm ce să facem cu ea. Rețineți, toți suntem egali, așa am venit și așa vom pleca, dar fiecare va pleca pe alt nivel de dezvoltare spirituală, indiferent de cât de bogați am fost în timpul vieții.

Însă prima problemă a României este aceeași ca a multor țări mai dezvoltate: lipsa încrederii în decidenți. Deci punctul zero al oricărui demers de reinventare a țării ar trebui să plece de la această lipsă de încredere în cei care s-au cocoțat forțat, în fruntea societății. Iar asta nu e ușor de realizat, mai ales atunci când cei vizați par să nu conștientizeze acest lucru. Dar, speranța moare ultima, stimați "lideri" resetarea a început, și în mare măsură la voi se referă.

Resetarea, un "rău" absolut necesar

Poate vi se pare că divagațiile mele sunt scoase din contextul temei pe care mi-am propus-o. Fals. Am vorbit de ciclicitate tocmai pentru a sublinia iminența unei resetări decise de Univers. Să ne amintim de clasicile mituri ale orașelor Sodoma și Gomora. Știm ce au pățit.

Dar oare de ce a fost nevoie de distrugerea lor? Simplu, în aceste orașe se ajunsese la o rată uriașă de abandonări de la Legile Divine. Se pare că li s-au dat avertismente anterioare, avertismente care au fost ignorate. Atunci Divinitatea a decis eliminarea lor din rândul celorlalte comunități, asta pentru a evita o contaminare și a altor orașe. Decizia se referea doar la cele două orașe, deoarece restul comunităților nu împărtășiseră încă greșelile acelor localități.

Să ne amintim de Potop. Și el a fost o resetare. Se pare că la acea vreme, comunitățile ajunseseră la un grad tehnologic foarte ridicat, nivel care adusesese comunitățile în punctul de pierdere a noțiunii de conviețuire. Ei bine, atunci, Universul, sau Divinitatea, indiferent cum o denumesci, a decis că e momentul unei resetări. Astfel a spus "stop joc" și totul se reia de la zero.

Practic, suntem acum într-o fază similară. Ce vedem în jurul nostru, ură cât cuprinde, popoare învrăjbite, sărăcie și lipsă de dragoste între semeni. Totul în jur e numai energie negativă, numai vrajbă și numai manipulare. Oare nu ne găsim într-o situație similară cu cea de dinainte de Potop, sau dinainte de venirea lui Isus?

E simplu de observat nivelul "depravării" ce a pătruns mai ales în rândul tinerilor.

Practic primele semne ale resetării, au apărut încă din 2018, an în care frecvența energiei care îmbracă Pământul a crescut. Nu v-ați pus întrebarea: oare de ce sunt în ultima vreme atâtea decese și accidente mortale? Mor oameni care nu se știau bolnavi. Explicația e simplă. Corpurile acestor oameni nu puteau să se adapteze noilor energii, așa că părăsesc "ringul" și se vor întoarce preluând un corp adaptat noilor frecvențe pentru a își continua evoluția.

Oricât s-ar opune "oculta mondială", resetarea e în curs de a se realiza. Eu mă consider privilegiat prin faptul că trăiesc această resetare, pentru că sunt martor la resetare, și nu voi afla despre ea, mai târziu, citind din cărți, așa cum am aflat de Potop sau despre venirea lui Isus. Și mai e un lucru de care sunt bucuros, nu numai că sunt contemporan cu resetarea, dar, mai important, îi înțeleg sensul.

De ce resetarea e un "rău" necesar? Simplu. Resetarea este singura soluție de a ieși din acest marasm în care ne-am adâncit, cu voia noastră. Vedeți, pentru negativitatea care s-a întipărit în conștiința multora dintre noi, singura soluție e venirea unui nou "Ptop". De data aceasta nu mai poate fi vorba de necesitatea unui nou Noe care să salveze câțiva oameni și animale, nu, acum e nevoie de o emancipare spirituală, e nevoie de redescoperirea faptului că prin geneză suntem Mici Creatori, și în consecință în noi stă capacitatea de a înlocui ura cu iubire, în noi stă capacitatea de a înlocui un sistem bolnav, expirat, cu unul nou.

Așa cum fariseii au dispărut după instaurarea creștinismului, tot așa și cei care acum se consideră "farisei moderni" vor dispărea și ei. În câțiva ani nici nu ne vom mai aduce aminte că au existat.

De data asta resetarea se va produce printr-un salt spiritual la nivel de societate, practic, *noi vom putea fi "Isus-ul" așteptat*. În noi există deja germenii acestei venituri. Uitați-vă, în jurul nostru, găsim oameni din ce în ce mai avizi de a pătrunde tainele spiritualității. În jurul nostru începe să se simtă un sentiment de unitate într-o viață plină de ură și dezbinare.

Această resetare va cuprinde întreg mapamondul, această resetare va fi un ultimatum pentru cei ce vor să domine. Suntem la un nivel la care, din ce în ce mai mulți oameni, se trezesc din somnul în care au fost obligați să trăiască.

Și ca o veste minunată, Marea Noastră Resetare va reuși să ne readucă pe drumul pe care fiecare ni l-am ales, drumul spre evoluție spirituală.

Succes prieteni!